

Demokrasi Putunun Kendi Merkezinde Teşhir Olmasına Amerika ve Avrupa Üniversiteleri Bir Örnektir

Bir kişinin davranışlarının, mefhumu ve fikriyle çelişmesi istenmeyen anormal bir durumdur; ancak bir fikrin vakası yoksa (yani gerçeklik dışı) ise burada, liderlerinin, politikacılarının, düşünürlerinin ve yasa koyucularının davranışlarının ideolojinin fikir ve mefuma aykırı olan ideolojinin yanlışlığı ve sapkınlığı ortaya çıkmaktadır. Kapitalist ideoloji her geçen gün bize çelişki ve eksikliğini göstermeye devam ettiği gibi fikirlerinin sığılığını ve gerçeklik dışılığını da kanıtlamaya devam etmektedir; tıpkı cahiliyede ibadet edenlerin acıktıklarında yedikleri ve yaşantıları iyi olduğunda da secde ettikleri Acve (hurma) putlarının durumunda olduğu gibi!

Allah'ın vahyini kendi için ideoloji olarak almayan ve Allah'ın emir ve yasaklarını da kendisi için ölçü olarak almadığı zaman insanın akli ne kadar da saçma oluyor! Şöyle buyuran azim olan Allah doğru söylemiştir: **“Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar.”** [Furkan 44]

Gazze, sen Gazze nedir bilir misin? Gazze, hak ile batılın arasını ayırarak ve insan hakları, uluslararası meşruiyet, çocuk ve kadın hakları, uluslararası kuruluşlar, BM organları ve daha birçokları gibi parlak sloganların ve süslü terimlerin sahteliğini açığa çıkararak bir skandalı ifşa etmiştir; dahası Gazze'nin, kararlı bir şekilde kalmasıyla kapitalist ideolojinin dile getirdiği şeylerin tamamı yıkılmıştır; zira iki yüz, hatta daha fazla gün, kalpler taş olsa taşı parçalayacak ve yürekler demir olsa demiri eritecek şekilde soykırım ve vahşi katliam olmuş, tüm dünyanın gözü ve kulağı önünde açlık silah olarak kullanılmış ve hamile kadınlar, bebekler, çocuklar, kadınlar ve yaşlılar aç bırakılmıştır.

Amerika ve Avrupa üniversitelerinin yeter artık yeter şeklinde haykırarak sokaklara çıkmaları... onların uykularını kaçırmıştır; bunun üzerine çok geçmeden, ajanlarının ümmetin göğsüne çörelendiği ve hatta sanki kulaklarında bir ağırlık ve gözlerinde bir perde varmış gibi ümmetin kışlarında konuşlanmış ordularının zincire vurulduğu şeklindeki alışık olduğumuz bir sahnede demokrasilerinin enkazından geriye kalanlara saldırdılar, ifade özgürlüğünü havaya uçurdular, ağızları tıkadılar ve düşünce özgürlüğünü katlettiler! Zira kendilerine nasihat eden ve hayra davet eden hariç onlar, sağır, dilsiz ve kördürler; zira kim onlara nasihat edip hayra çağırırsa hemen aslanlar gibi onun üzerine sıçrarlar ve tankları ve zırhlı araçlarıyla ona saldırırlar!!

Konuşlanan bu ordulara diyorum ki: Asıl olarak sizler bu ümmetin evlatlarıdır ve onu korumak ve savunmak üzere yemin ettiniz; peki omuzlarınızı süsleyen madalya ve rütbelerin hakkını veriyor musunuz?

Şunu çok iyi bilin ki elinizin altında bulunan bu silahlar ümmetin mallarından olup boynunuzdaki bir haktır; peki hakkını verebildiniz mi?! Şüphesiz Allah Subhanehu kıyamet günü bundan dolayı size soracaktır; peki sorunun cevabını vermeye hazır mısınız? Onun (silahların) hakkının ne olduğunu biliyor musunuz?

Şimdi dinleyin ve anlayın! Hicretin üçüncü yılında Uhud günü Kureyşliler, sayı ve teçhizat olarak tüm güçlerini toplayarak kadın ve erkeklerden oluşan üç bin kişiyle Müslümanlarla savaşmak için yola çıktılar; Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem bunu duyunca cihad ilan etti ve müminlere, Allah'ın yardımını, sevabını ve Allah'ın şehidler için hazırlamış olduğu şeyleri vaat etti ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem yedi yüz kişilik ashabıyla birlikte yola çıktı ve onlarla Uhud Dağı'nın civarına kamp kurdu; sonra elinde kılıç olduğu halde şöyle dedi: **“مَنْ يَأْخُذْ هَذَا السَّيْفِ بِحَقِّهِ؟”** **“Hakkını vermek şartıyla bu kılıcı kim alır?”** Bunun üzerine O'nun yanına birtakım adamlar geldi ve onlardan (kılıcı) uzak tuttu; ta ki Beni Sâide'nin kardeşi Ebu Dücâne Simak İbn Haraşame gelip şöyle diyene kadar: Onun hakkı nedir ey Allah'ın Rasulü? Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: **“O'nun hakkı, eğilip bükülünceye kadar; düşmanın yüzüne vurmaktır.”** (Dücâne) de şöyle dedi: Öyleyse onu hakkıyla ben alıyorum Ey Allah'ın Resulü! Allah'ın Rasulü de kılıcı ona verdi. Ebu Dücâne savaş sırasında çalimli bir şekilde yürüyen cesur bir adamdı; onun kırmızı bir sarığı vardı; o sarığı taktığında insanlar onun savaşacağını bilirdi; nitekim kılıcı Allah'ın Rasulü Sallallahu

Aleyhi ve Sellem'in elinden alınca bu sarığı çıkardı ve onu başına taktı ve iki safın arasında çalılımlı bir şekilde yürümeye başladı; Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, onun çalılımlı bir şekilde yürüdüğünü görünce şöyle dedi: **إِنَّهَا لَمَشِيَّةٌ يُبْغِضُهَا اللَّهُ، إِلَّا فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ** "Allah bu yürüyüşü, şu harp meydanlarından başka yerde sevmez." [İbn Hişam'ın sireti]

Ey kışlalarında konuşlanan ordular; Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ordusunun yedi yüz ve Kureyş'in ordusunun da üç bin olduğunu öğrendiniz; oysa sizler bugün on milyonlarca kişisiniz ve düşmanı bilekteki bir bilezik gibi sarmış durumdasınız; her biriniz düşmanın üzerine tükürmüş olsanız boğulur! Allah aşkına bana cevap verin; Yahudilerin katliamları karşısında tüyleriniz ürpermedi mi ve yüreğiniz sızlamadı mı? Çoğunluğu çocuk ve kadın olmak üzere otuz sekiz binden fazla kardeşimizin soğukkanlılıkla öldürülmesi sizi rahatsız etmedi mi, size acı vermedi mi?! Uluslararası ve bölgesel medya organlarında canlı olarak yayınlananları görmediniz mi?! Drone'larla bombalanan ve vücutları paramparça olan 4 genci görmediniz mi?! İçlerinden kurtulan tek kişi başka bir Drone'a yakalandı ve insanlıkla hiçbir ilgisi olmayan bir vahşetle, arkadaşları gibi azaları parçalara ayırdı. Ailesine bir torbayla dönmek için var gücüyle mücadele eden, aşağılık havadan atılanlardan dolayı başına neyin geleceğini Allah'ın bildiği, nasıl kurşun yağmuruna tutulan ve cesedini yemeleri için köpeklere terk edilen bu zavallı genci görmediniz mi?! Vallahi sorumlusunuz; Amerikan askeri bile gördüğünü sandığı şeyden dolayı vicdanını rahatlatmak için kendini yaktı!

Fransız Sorbonne Üniversitesi öğrenci gösterilerinde yaşananları aktaran bir el-Cezire muhabirinden tüylerimi diken diken eden ve gözlerimi yaşartan bir cümle duydum; zira öğrenci şunları söylüyor: "Gazze'deki soykırıma sessiz kalan bir nesil olmayı reddediyoruz!"

Sorbonne'li kız ve erkek öğrenciler, bu alçaklık ve aşağılanmayı reddediyorlar ve bu vahşi katliamlara, soykırımlara ve açlığın masum çocuklara, hamile kadınlara ve bebeklere karşı bir silah olarak kullanılmasına sessiz kalmaktan imtina ediyorlar; Sorbonne'nin kız öğrencileri ve onlardan da önce Amerikan üniversitelerinin kız ve erkek öğrencileri, bu benzeri görülmemiş suçlara, vahşi katliamlara ve soykırımlara sessiz kalan bir nesil olmayı reddediyor ve imtina ediyorlar. Peki ya şu şekilde olan biz Müslümanlara ne demeli: **كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ** "Siz, insanlar için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz." [Âl-i İmran 110] Peki bizim yolumuz bu mu?!

Ey tüm Müslüman ülkelerindeki büyük alimler heyeti ve ey el-Ezher'deki büyük alimler heyeti: Allah'tan ittika edin; Vallahi sizler sorumlusunuz. Ey üniversite ve yüksek enstitülerin başkanları ve dekanları: Allah'tan ittika edin; Vallahi sizler de sorumlusunuz. Üniversite ve yüksek enstitü öğrencileri: Allah'tan ittika edin; Vallahi siz de sorumlusunuz. Ey İslam ümmeti: Allah'tan ittika edin; Vallahi bizler de sorumluyuz. Aha işte düşman, hiç kimsenin kendisini caydıramayacağından emin bir şekilde tüm kibir ve çirkinliğiyle Refah'ı işgal etme tehdidinde bulunuyor.

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَشْكُو ضَعْفَ قُوَّتِي، وَفَلْأَةَ جِيلَتِي، وَهَوَانِي عَلَى النَّاسِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! أَنْتَ رَبُّ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَأَنْتَ رَبِّي، إِلَيَّ مَنْ تَكَلِّبُنِي؟ إِلَيَّ بَعِيدٍ يَتَجَهَّمُنِي؟ أَمْ إِلَيَّ عَدُوٌّ مَلَكَتْهُ أَمْرِي؟ إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ عَلَيَّ غَضَبٌ فَلَا أَبَالِي، وَلَكِنْ عَافَيْتَكَ هِيَ أَوْسَعُ لِي، أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنْ أَنْ تُنْزِلَ بِي غَضَبَكَ، أَوْ يَجِلَّ عَلَيَّ سَخَطُكَ، لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى سَادَ عَلَيَّ غَضَبُكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

Allah'ım! Allah'ım güçsüzlüğümü ve çaresizliğimi sana şikayet ediyorum. Ey merhametlilerin en merhametlisi! Sen zulme uğramış tüm mazlumların Rabbisin. Sen benim de Rabbimsin. Beni kimlerin eline bırakıyorsun? Bana kaba ve sert davranan bir yabancıya mı, yoksa bana üstün kılacağı bir düşmana mı? Eğer Sen bana dargın değilsen, başıma gelen eziyet ve işkencelere aldırım. Ancak Senden gelecek bir himaye ve koruma çok daha hoştur. Öfke ve gazabına uğramaktan; karanlıkları aydınlatan, dünya ve ahiret işlerini düzene koyan Zâtının nuruna sığınırım! Sadece Sana sığınır ve Senin rızanı dilerim. Senden başka kuvvet ve kudret yoktur!"

Değişim kaçınılmaz olup kesinlikle gelecektir; bugün tüm dünyanın değişimin gerekliliği konusunda hemfikir olduğuna neredeyse eminim.

Demokrasi putu, Allah'a hamd olsun oyulduğu günden beri Müslüman ülkelerinin bunda bir payı olmamıştır ve bugün onun kendi merkezinde yıkıldığını görmekteyiz; zira ne uluslararası kuruluşlar, ne BM kurumları, ne de ona bağlı kuruluşlar bugün eskisi kadar bir kutsallığa sahip değillerdir; nitekim karanlık çirkin yüzlerindeki maskeler düşmüş olup artık kapitalizmin

yama çalışmaları hiçbir işe yaramıyor; dünya tüm genişliğine rağmen insanlık için daralmıştır. Bu yüzden Batı'ya hayran olup onun medeniyetiyle gözleri kamaşanların artık uyanmaları gerekiyor; zira artık zamanın çarkı geri dönmeyecektir; şüphesiz Allah Subhanehu bize, yeryüzüne salih kullarının varis olacağını açıklamıştır; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ * إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ * وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ** “**Andolsun Zikir'den sonra Zebur'da da: "Yeryüzüne salih kullarım vâris olacaktır" diye yazmıştık. Şüphesiz bunda Allah'a kulluk eden bir toplum için yeterli bir mesaj vardır.**” [Enbiya 105-106]

Haydi o zaman Allah'ın alemler için rahmetine gelin ve alemler için rahmet olan azim İslam ideolojisini taşıyın; zira İslam, gece ve gündüzün ulaştığı her yere ulaşacaktır; zira bu asla vaadinden dönmeyen Allah'ın vaadi ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesidir; nitekim Temim ed-Dâri Radiyallahu Anh'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i şöyle derken işittim: **لَيْلَعَنَّ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا يَثْرُكَ اللَّهُ بَيْتَ مَدْرٍ وَلَا وَبِرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ بَعْرَ عَزِيزٍ أَوْ بِدَلِّ دَلِيلٍ عَرَا يُعْرُ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ وَدَلًّا يُدَلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ** “**Muhakkak ki bu iş (bu dinin hakimiyeti) gece ve gündüzün ulaştığı yerlere ulaşacaktır. Allah ne bir kerpiç ev ne de bir keçe çadır bırakmayacak; azizi aziz ederek, zelili zelil ederek, bu dini ona dahil edecektir. Allah'ın bu işte aziz edeceği İslâm'dır. Allah'ın bu işte zelil edeceği küfürdür.**” [Ahmed rivayet etti]

Ey Ezher Şeyhi: Amerika ve Avrupa üniversitelerindeki kız öğrenciler protesto için sokağa çıkıp bağırdılar, ülkelerinin hükümetlerini eleştirdiler; ama bu kez Ukrayna'da değil Gazze'de, evet çocuklarımızın ve kadınlarımızın cesetlerinin parçalarının havada uçuştuğu Gazze'de yaşanan vahşi katliam ve soykırıma son verilmesini talep ettiler. Vallahi ben hayretler içerisinde kaldım ve ne yazacağımı ve ne diyeceğimi bilemiyorum! Tüm ifadeler yetersiz kaldı ve tüm kelimeler darmadağın oldu; zira Sorbonne'li kız öğrenciler, Gazze'deki soykırıma ve vahşi katliamlara sessiz kalan bir nesil olmayı reddederek ayağa kalktılar! Vallahi, olayları doğrudan Sorbonne'deki kız öğrencilerin oturma eyleminden aktaran bir el-Cezire muhabirinden duydum.

Ey Ezher Şeyhi: Sizi Ezher Camisi'nde cuma namazı kılmaktan, orada hatiplik yapmaktan, azimleri bilemekten, ordulardan yardım istemekten ve iki yüz günden fazla süredir acımasız savaş makinesinin yiyip bitirdiği Gazze'deki çocuklarımızı ve kadınlarımızı kurtarmak için yardım etmek ve seferber olmak için insanları sokaklara çıkmaya teşvik etmekten alıkoyan şey nedir?!

Ey Ezher Şeyhi; bizler, hakkımızda Allahu Teala'nın şu kavlinin indiği İslam ümmetiyiz: **وَإِن سَأَلْتَهُمْ لَمَنْ جَاءُواكُمْ قَالُوا لِلَّهِ فَذَلِكُمْ أَصْحَابُ اللَّهِ يَرْزُقُهُمْ مِنْهُ وَيَضَعُ لَهُمْ أوزُنَهُمْ فِي الْمَوَازِينِ أَلَمْ يَجْعَلْ لَهُمُ اللَّهُ مَوْضِعَ تَنْزِيلِهِ يَوْمَ السَّيْرِ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَمَنْ جَاءُواكُمْ قَالُوا لِلَّهِ فَذَلِكُمْ أَصْحَابُ اللَّهِ يَرْزُقُهُمْ مِنْهُ وَيَضَعُ لَهُمْ أوزُنَهُمْ فِي الْمَوَازِينِ أَلَمْ يَجْعَلْ لَهُمُ اللَّهُ مَوْضِعَ تَنْزِيلِهِ يَوْمَ السَّيْرِ** “**Sizden din konusunda yardım istediklerinde yardıma icabet etmeniz sizin üzerinize vaciptir.**” [Enfal 72] Bizler, hakkımızda Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu kimseleriz: **مَا مِنْ أَمْرٍ يَخْذُلُ أَمْرًا مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ تَنْتَهَكَ فِيهِ حُرْمَتُهُ وَيُنْتَقِصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ إِلَّا خَدَّلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ، وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ يُنْتَقِصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ وَيُنْتَقِصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ إِلَّا خَدَّلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ** “**Her kim bir Müslümanı saygınlığının kaybolması, şerefının elden gitmesi söz konusu olan bir yerde yardımsız bırakırsa, Allah da onu kendisine yardım edilmesini çok arzu ettiği bir yerde yalnız bırakır. Kim de bir Müslümana şerefının elden gitmesi ve saygınlığının yitirilmesi söz konusu olan bir yerde yardım ederse, Allah da ona kendisine yardım edilmesini çok arzu ettiği bir yerde yardım eder.**” [Ahmed ve Ebu Davud rivayet etti]

Ey Ezher Şeyhi: Belki de bu, ümmetin dinine icabet edeceği ve Rabbinin de ümmetin çabalarına icabet edeceği saattir; belki de Allah'ın sünneti olan bu trajedilerin rahminden İslam Devleti doğacaktır.

“**Nihayet peygamberler ümitlerini yitirip de kendilerinin yalana çıkarıldıklarını sandıkları sırada onlara yardımımız gelir ve dilediğimiz kimse kurtuluşa erdirilir. (Fakat) suçlular topluluğundan azabımız asla geri çevrilmez.**” [Yusuf 110]